

Mjelletind og Mulstrandtind

Sørvestveggen på Mjelletinden ligg høgt og fritt over Mjelle og Mjellestranda. Sjølve veggens er vel 100 m høg, men den bratte lia ned mot Mjelle gjer at det blir luftig fort. To ruter er kjent her - I skyggen av kjerringræva og Himmel og hav.

Sørvestveggen på Mjelletinden

Arntzen 22.6.1996.

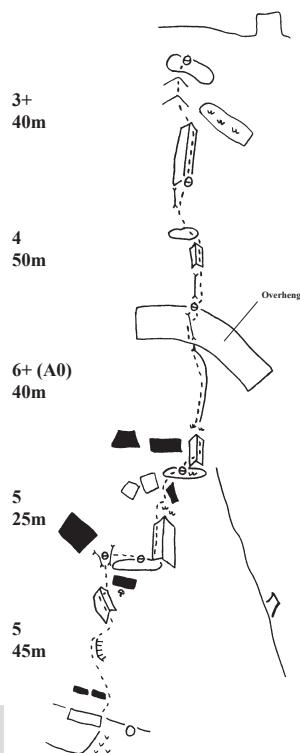
Sørvestveggen på Mjelletinden ligg høgt og fritt over Mjelle og Mjellestranda. Sjølve veggan er vel 100 m høg, men den bratte lia ned mot Mjelle gjer at det blir luftig fort. To ruter er kjent her - I skyggen av kjerringræva og Himmel og hav.

1. I skyggen av kjerringræva 3+

Følger ryggen til venstre for renna mellom Mjelletind og Mulstrandtind. Enkel klatring med mange vegval. FG Inger Sjøberg og Charles Berstad??? 1993???

3. Himmel og hav 5+

Ruta starter 70-80 m til venstre for innsteget på I skyggen av Kjerringræva. Følg den bratte grasflanka ved foten av sjølve sørvestveggen. Innsteg ved ei blokkoppstabling i hogrekant av veggan. Ruta går rett til venstre for eit overhang og til høgre for det neste. Bratt og tidvis eksponert klatring i fast fjell. Litt begrodd Tungsikra i første taulengde. Etter dei to første taulengdene legg fjellet seg - fleire muleigheter i toppen. Sikt mot varden, to taulengder rundt grad 3-4 med spred sikra listsava og enkelte opptak. FG: Torgeir Kjus & Bjørn Petter

Sørveggen på Breitind

1. Takk for tak i taket 6+/A0

FG: Torgeir Kjus & Tommy Skeide juli 1995.

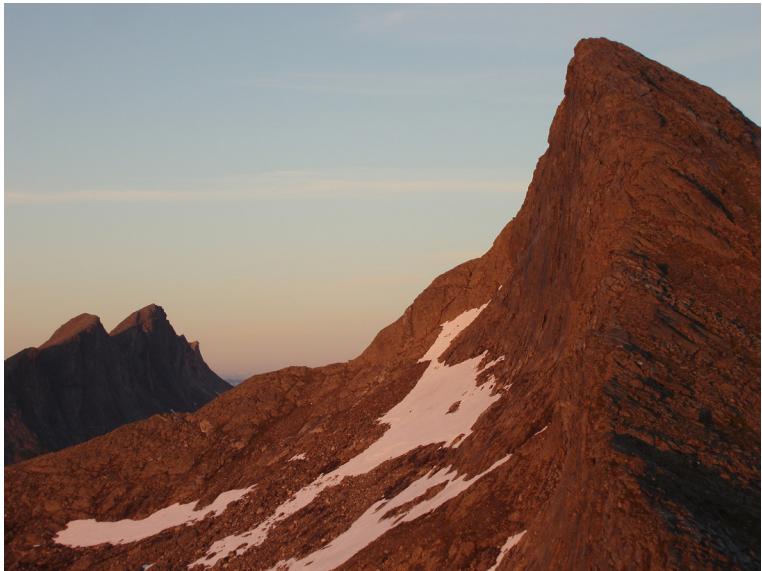
Pila antyder starten på "Takk for taket". Topo fra Fjellfører for Bodø til venstre. Fra Fjellføreren:

Ruta følger ingen spesielle formasjoner og den beror på spernende og variert klatring. Det er litt vanskelig å sikre i slutten av første tau lengde, men vanskelighetsgraden lar deg klatre sikkert. Denne ruta finner du i sydveggen til Breitinden. Innsteg der ura går over i et sva (ca 200m opp i renna). Start på stor blakk ved veggen like ovenfor fastklemt stein. Ta sikte på lite tre under overhenget. Ta med normalt sikringsutstyr. Fordel med mange friends. Cruxet er 6-7 m 120° bratt klatring!

2. Muleg ruta. ca 5

Ruta er klatra opp på hylla. Gamalt rappelfeste funne på hylla. Muleg å klatre vidare, men ikke kjent om det er gjort.

Klatringa opp til hylla går i bratt, forholdsvis bra fjell.

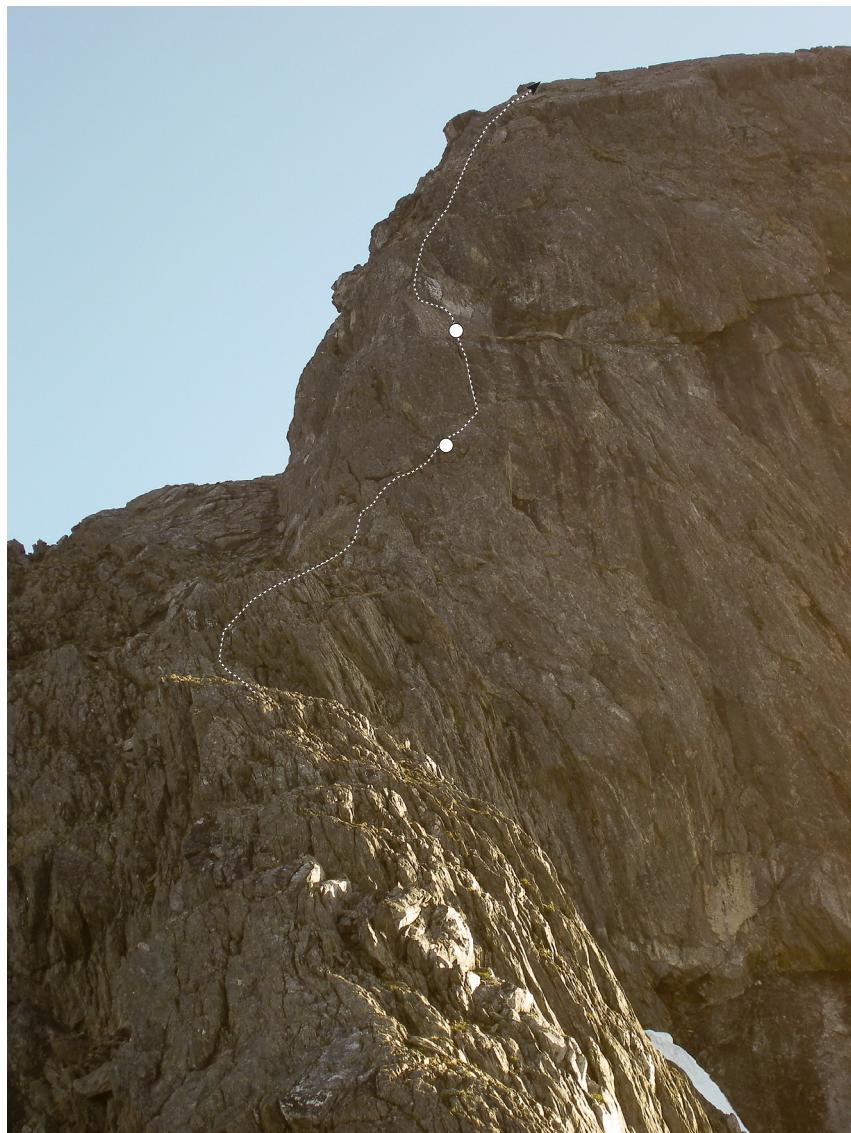

Austeeggen på Per Kalsatind

Austeeggen på Per Kalsatind går opp den markerte venstreprofilen på toppen når ein ser han frå nord. Klatringa er stort sett enkel i ein flott posisjon. Tidvis eksponert. Fjellkvaliteten varierer, men er bra i dei brattaste delane. Ein del blokkoppstablingar i toppen. Anmarsj følger den vanlege turiststien på Per Kalsatind. Rett over Stortind går ein inn under austveggen på fortoppen av Per Kalsatind og følger grov steinurd til ein kjem seg opp på austryggen. Ca 2 timer. Retur følgjer turistruta ned att - ca 1 - 1,5 timer.

1. Austeugen på Per Kalsatind..... 4

Innslag etter første bratte hammer, rett før eggjen reiser seg.
Klatre ca 3 taulengder - 110 m til standplass på varden. 1
taulengde går over eit lite "gap", opp enkel hammer med
dårleg fjell. Så over stor hylle til standplass på litt mindre hylle
på eggjen lenger opp ved blokkoppstabling. (ca 40 m). 2.
taulengde gravererer ut høgre ved blokkene, opp markert
dieder til standplass på god hylle (20 m). 3. taulengde går
opp svært, vidare på eggjen via diverse blokkoppstablingar
til standplass ved varden. ca 50 m. Generelt rutefinningsråd:
Følg eggjen! FG: Muligens Remi Bendiksen & Sveinung
Bertnes Råheim, 16.7.2010r

Børtind vestvegg 6-

Diederformasjon, svakt sigdforma går ca midt i veggan. Følg grasbakker og ur opp til introsvaet byrjar. Sikt litt til høgre for høgre del av "sigden". Gå / klyv oppover introsvaa. Lurt å ta på klatreutstyr tidleg, det blir fort bratt / utsatt. Etter ca 150 m kjem ein til stor hylla. Fortsett rett opp frå denne hylla opp enkle sva, ca grad 3 i ca 100 m. Traverser så svakt mot høgre mot gryta som ligg nedst i "sigden". Standplass etter ca 100 m i starten på diederformasjon mot venstre ("sigden") – ca grad 2-3.

Totalt er introsvaa opp til sigden ca 350 m. Veggen reiser seg herifrå – vanleg taulagsteknikk til topps.

1. Følg diederformasjonen i ca 55 m. Heile tida svakt venstre. Grad 4.

2. Klatre opp dieder under takoverhengen (4 m), traverser ut venstre og fortsett opp til hylla. Traverser venstre ca 2 m på hylla, klatre så rett opp blokkoppstabileringar via ris og små dieder til hylla etter ca 30 m. Derefter 15 m rett opp enkelt terrenget til standplass på toppen. 45 m, 4+.

3. Usikert her: Følgj hovedformasjonen vidare, etterkvar kjem cruxet på originalruta. Standplass etter 40-45 m rett under eller på den øvre mørke stripa gjennom veggan (lita hylla). 6-

4. Siste taulengde tek lettaste veg opp frå hylla. Traverser litt til venstre, klatre opp litt uryddig fjell via blokker, små dieder og ris. 20 m over hylla legg fjellet seg - 15 lett til topps etter det. Totalt ca 40 m, 4+

Ruta er klatra første gong i mai 1981 av Kjell Eugen Andersen, Erik Vike & Jan Christian Andersen.

Tenestevegen 6

Variant av ruta i 2 og 3 taulengde etter introsvaet. Ruta går stort sett i bra fjell, men er tidvis tynnsikra. Ruta følger sva og

diederformasjonar ute i veggan til høgre for hovedformasjonen og er eit resultat av dårlig rutefinning....

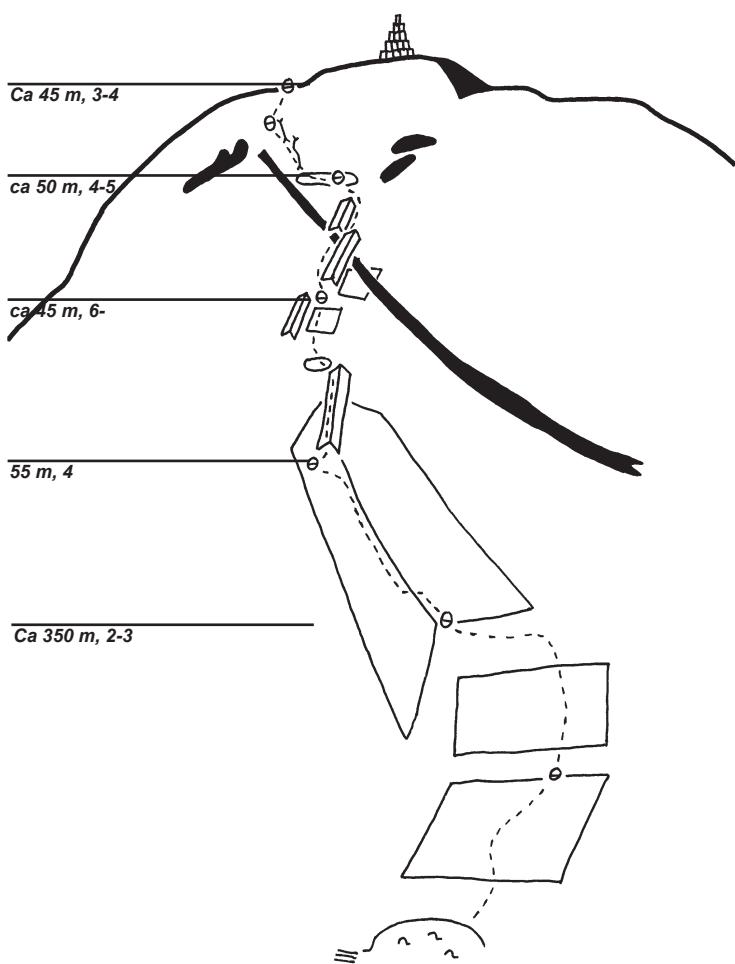
1. Ruta starter ca 50 meter opp i hovedformasjonen i første dieder som fører oppover i veggan (eit svakt høgreliggende dieder). Klatre dette. I avslutningen av dette må ein rundt og opp på ei stor blokkoppstabilering. Klatre opp venstre og rundt over kant akkurat der felt med svart fjell nikt utsyr med små tak byrar. Standplass rett over. Ca 45 m, 6-, litt tynt sikra.

2. Traverser ytterlegare eit dieder mot venstre (ca 2 m). Følg så svak diederformasjon oppover. Formasjonen går litt mot høgre. Første 25 m vanskelegast, deretter legg det seg litt. Stand under lite dieder/takoverheng. 50 m, 6, tynt sikra.

3. Starten på siste taulengde går opp dieder som endar i eit overheng. Klatre ut venstre av diederet og hånd fram venstre opp til litra hylla (danna av øvre mørke band gjennom veggan). Gå litt venstre på hylla og følg så enklaste veg opp, sannsynlegvis identisk med originalruta.

Øyvind Skogstad & Sveinung Berthes Råheim 28.7.2010.

"Vestveggen, Børtind"

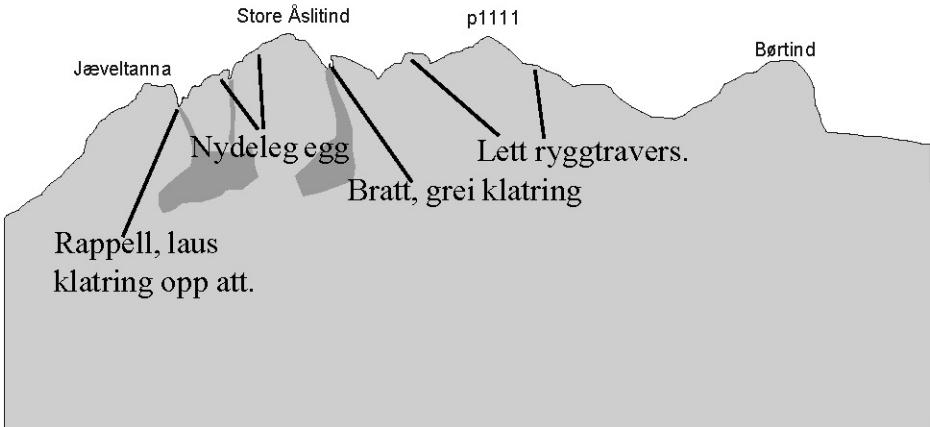
Originaltopo av Vestveggen på Børtind
frå Fjellfører for Bodø.

Travers av Åselitindane

Travers fra Djæveltanna i sør til Børtind i nord. Flott tur med innslag av dårlig fjell. Første kjente travers er gjort av Ivar Sandland og Sveinung Råheim 27.9.2000. Fyrste travers fra Børtind til

Store Åselitind er gjort av Erik Boelhke og Gisle Johnson i 1968. Jan Christian Andersen og Kjell Andersen klatra austveggen på Store Åselitind i mars 1982.

Denne skissa er henta frå Veggslarv 56 i år 2000.

Åselitindane sett frå aust. Ulike «nøkkelpassasjer» markert.

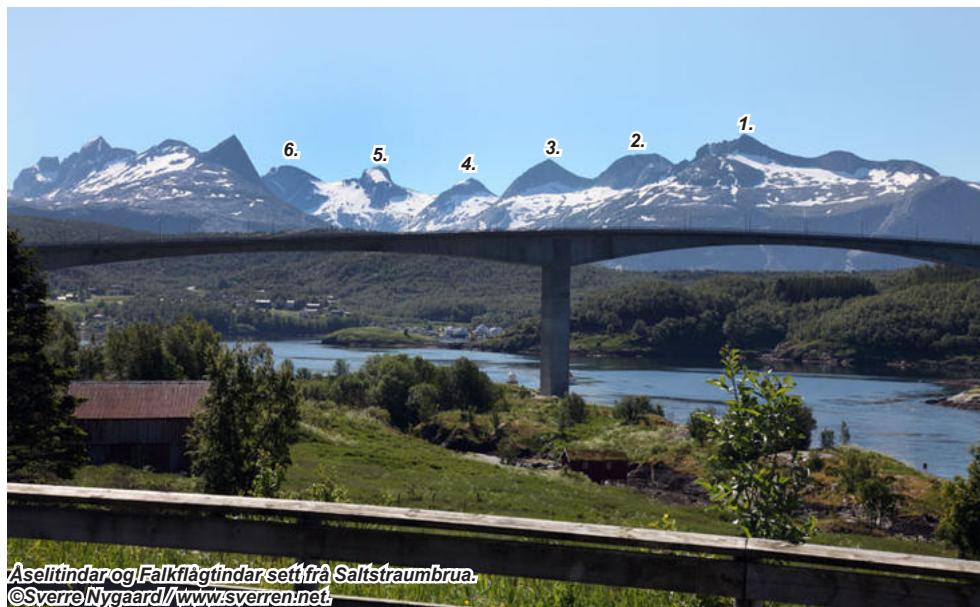
Litt om klatringa:

- Lett klyving opp på Djæveltanna.
- Frå Djæveltanna: Anten utsett klyving frå toppen til rappelfeste, eventuelt 2 rappellar. Siste rappell bratt, umuleg å klyve ned, ca 40 m.
- Cruxet på traversen er å klatre opp att frå skaret. Frå Veggslarv: ”Start heilt øvst i skaret. Klyv opp sva til ein er under markert overheng (lett). Traverser ut til venstre under overhenga til dei blir mindre og nesten forsvinn. Akkurat her vil hylla ein har traversert på stoppe opp. Klatre opp her, eit bratt, men kort opptak (ca grad 5). Vidare opp er det litt laust, men lett. Sjølve opptaket er bra sikra. Ein ny kalksteinshammar dukkar opp, men denne er slakare og kan lett forserast på vestsida.”
- Rett før Store Åselitind er det eit lite ”hakk” i eggjen. Deretter bratt vegg som er enkel, men utsett.
- Melom Store Åselitind og neste topp må ein klatre eit dieder på ca 25 meter. Gå ut i vestsida, følgj renne som går over til dieder. Dette diederet brattnar til i toppen, men tako er store. Ca grad 4.

Travers av Falkflågtindane

Fantastisk tinderangeltravers. Startar på Per Kalsatind - endar på Sørlege Falkflåting / Urskartind. Toppane er som følger:

1. Per Kalsatind.
2. Rundtind.
3. Breitind. 1-2 rappellar ned frå denne.
4. Namnlaus topp. Klyving opp på denne, enkelt om det er tørt.
5. Spisstind. Turens "crux". Enkel opp. 3 rappellar ned att. Muleg å klatre opp på pinakkel før siste rappell, ca grad 3.
6. Urskartind/Sørlege Falkflåting. Enkelt å gå opp, utsett klyving eventuelt ein rappell ned att.

Børvasstindtraversen

Lang, flott tur! Start med Falkflågtindtraversen, avslutt med Åselitindtraversen. Fyrste kjente travers 29.6.2003 av Remi Bendiksen og Sveinung Råheim. Motsett retning er ikkje gjort og sannsynlegvis svært vanskeleg opp nordeggjen på Jævtannan.

STRANDÅTIND NORDVEGG

Tredje standplass på Lille peder edderkopp. Foto Sveinung Råheim

Dei fleste forbind Strandåtind med Strandåtindtraversen, midnattsol, Halls Hammer. Denne traversen er ein av dei mest populære tinderangleturane i Salten og Nordland - fullt fortent. Klatremessig er imidlertid denne traversen meir å rekne som ein parentes. Veggane på både sør- og nordsida har etterkvarst rundt 20 ruter med tildels vanskeleg og utfordrande friklatring. Det er nokre få personar som har stått bak storparten av desse rutene: Torgeir Kjus, Bjørn Arntsen og nokre til har opna ein del tekniske ruter i nordveggen. Dette har opna opp for friklatring av desse rutene, spesielt fordi rissa i nordveggen har ein lei tendens til å vere attgrødde. Radarparet Anders Lundahl og Eva Selin har i ettertid klatra alle desse tekniske rutene og i tillegg opna ei rekke nye. Frå før hadde dei gått fleire friruter i både sør- og nordveggen. På mange måter er Strandåtind *deira fjell!* Etterkvart håper eg å kunne gje ut ein komplett førar Strandåtind. Her er ein enkel oversikt over rutene som kjem opp i området rundt Halls hammer.

Adkomst

Rutene i nordveggen på Strandåtind er lett tilgjengelege. Parker på Låter på Kjerringøy (kartblad 2030-II i N50-serien). Anmarsj i

lettgått terren, identisk med anmarsjen til Strandåtindtraversen. Opp under nordveggen er rutene lett gjenkjennbare. Det går alle saman i vegg under lågaste punktet på ryggen mellom fortoppen og sjølve Strandåtind. Retur er anten over toppen på Strandåtind eller 3-4 rappellar ned att vegen (ferdigrigga fester på slynger).

Sesong: Det er sannsynlegvis klatreibart i nordveggen fra juni og framover. Tidlegare på året kan det vere mykje fuktig. Etter regn kan vegen trenge eit par dagar for å tørke opp. Tidleg på året kan første taulengde vere snødekt og dermed veldig enkel. Seinare har alle rutene ei kortare eller lengre enkel svataulengde for vegen reiser seg.

Type klatring: Klatringa går stort sett i faste granittformasjonar. Riss har ein tendens til å vere delvis fylt med jord og skit, men sjølve klatringa går på reint fjell. Rutene blir og betre jo fleire gonger dei blir klatra. Nøttepirker er eit must for å rense riss. Mange av rutene følger rette, flotte linjer og byr på bratt flott klatring.

1. Solaris..... 8-

Frå vardeboka på Strandatind: "Direttissima. 7-8 taulengder, 3 første vanskeligst (1 bladbolt står igjen). Slutt-taulengde rett gjennom ville og tung, men utrolig underholdande takoverheng med fine riss. Ca grad 7 gjennom overhenga. 8-som helhet. Totalt 2 bladbolter.
Anders Lundahl & Eva Selin august 2004."

2. A prima vista 8-8

Frå vardeboka på Strandatind: "Tung, vedvarande vanslig friklattring. Grad 8-8. Mycket flott tur." En bladbolt i første del av ruta. Ellers sikres ruta med et godt utval kiler og friends.
FG Anders Lundahl & Eva Selin 2003

3. Schlaraffenland..... 7

Første taulengde lett og nesten uten sikringer - ca 65 m. 2 taulengde: Opp riss ca 15 m, ved venstrevent dieder gå 2 m til venstre (teknisk), så 3 m opp og tilbake høgre. Så hegrevent dieder til stand under takoverheng. 3. taulengde: Følg riss i 20-30 m. Så mot høgre over svaparti (sikt på venstrevent hjørne). Oppve ved hjørnet, tydeleg riss. Lettaste veg opp, svakt mot høgre. Fleire tynnsikra parti med utklattringar. FG Anders Lundahl & Eva Selin 2001

4. Jumarus Maximus 7- (A2)

Flett direktelei. Godt sikra. Vanskeligst i slutten av 1. taulengde og starten av 2. Ein borebolt i 1 taulengde og ein på første standplass. FG (teknisk) Torgeir Kjus & Bjørn P. Arntzen 1998. FG fri Anders Lundahl & Eva Selin 2000.

5. Livet inni hodet mitt 7-7 (A1+)

ca 4 tl. Først over sva til busk, ca 3-4. Så opp dieder og riss i 50 m. ca grad 6(-). Så travers inn til høgre i nytt dieder / riss og opp dette. Brattast / vanskelegast i toppen (ca 7(-)). Siste

taulengde ca 30 m, grad 4-5. FG (teknisk) Torgeir Kjus & Bjørn P. Arntzen 1997. FG fri EAnders Lundahl & Eva Selin 2000

6. Cuculus noroculus 7+ (A2+)

Førholdsvis direkte rute som går saman med Livet inni hodet mitt i siste taulengde. Bratt dieder i siste taulengde. Kommentar frå vardeboka på Strandatind: "Hållande svår och mycket fin, grad 7+ FG (teknisk) Bjørn P. Arntzen & Torgeir Kjus 1998. FG fri Anders Lundahl & Eva Selin 2001

7. Lille Peder Edderkopp 8-7/ (A2-)

Flott direktelei. Førholdsvis vedvarande klatring. Det meste er bra sikra, men eit parti krev godt driv. Totalt fire taulengder, den første lett, den andre ca 6+, så ca 7+ og tilslutt ca grad 6. FG teknisk Torgeir Kjus & Mats Peder Mosti 1998. FG fri Anders Lundahl & Eva Selin 2000

8. Perpetum mobile 8+

Två korta replängder før upp till standplassen. Slinga och två bladbultar. Replängd 3 har två bladbultar. Hängande standplass i goda Friends. Replängd 4 säkras med två bladbulbar, vajers och Friends (8+). Replängd 5 leder upp över en brant svaplatta och överhängande hörmformation till standplass i slinga vid utskjutande block (8). Två replängder för till toppen via sjuklättring. FG Anders Lundahl & Eva Selin 2004

9. Superscription 8-8

Fra vardeboka på Strandåtind: "Førstabestigning av Nordveggen på Strandåtinds Västförtopp ad Kjus&Arntzens fantomlinje. Mycket högklassig och inhållande friklättring. makalöst fin. Tog oss 12 timmar." En borrebolt og et par faste standplasser står att efter Kjus & Arntsens forsøk i 1998. FG Anders Lundahl & Eva Selin 2003

Ruteoversikt venstre side av Nordveggen.

1. Solaris.....	8-
2. A prima vista	8-8
3. Schlaraffenland.....	7
4. Jumarus Maximus	7-

Ruter i høgre side av Strandåtind.

5. <i>Livet inni hodet mitt</i>	7-/7
6. <i>Cuculus noroculus</i>	7+
7. <i>Lille Peder Edderkopp</i>	7+
8. <i>Perpetuum mobile</i>	8+
9. <i>Superscription</i>	8-/8

Nordveggen på Strandåtinden

Linjeføringa på bildet er veiledande, ingen detaljer om rutene.

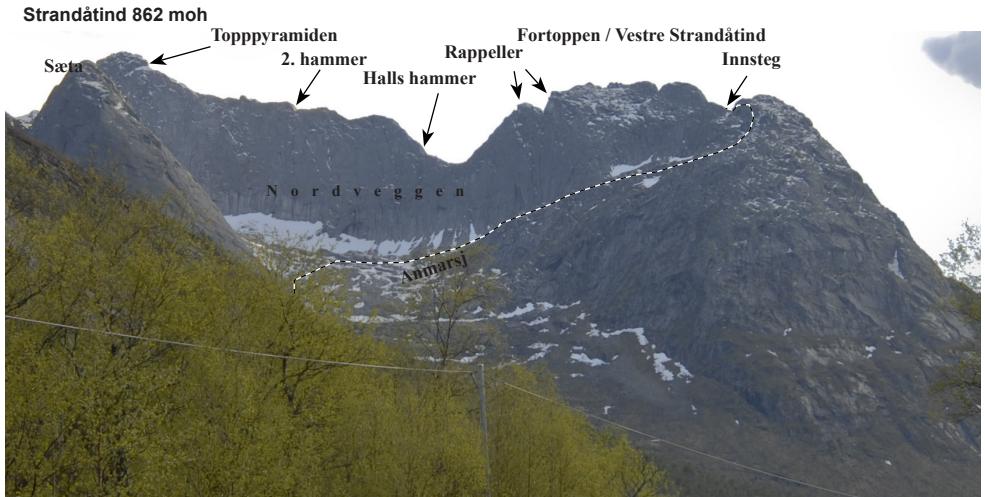
1. **Nordveggen på Strandåtind** 7-

FG: Eva Selin & Anders Lundahl 1988. Ca 3 taulengder.

2. **Unnarennet** 7-

FG: Ole Roger Jespersen & Torgeir Kjus 1990 (A0/A1). FG i fri: Eva Selin & Anders Lundahl 1992. Ruta går ikkje heilt opp.

Strandåtindtraversen

Strandåtindtraversen har i mange år vore ein av dei kanskje mest populære klatre/tinderangeturane i Bodø-området. Veggslarv gjev deg her oppdatert info om turen!

Turen er skildra i "Fjellfører for Bodø" frå 1995 (rimleig til salgs frå Bodø klatrekubb). Sidan den gongen har det vorte etablert fleire faste rappelfester. Her får du "siste nyt" frå Strandåtind med håp om at færrest muleg rappellerer seg bort på tur over!

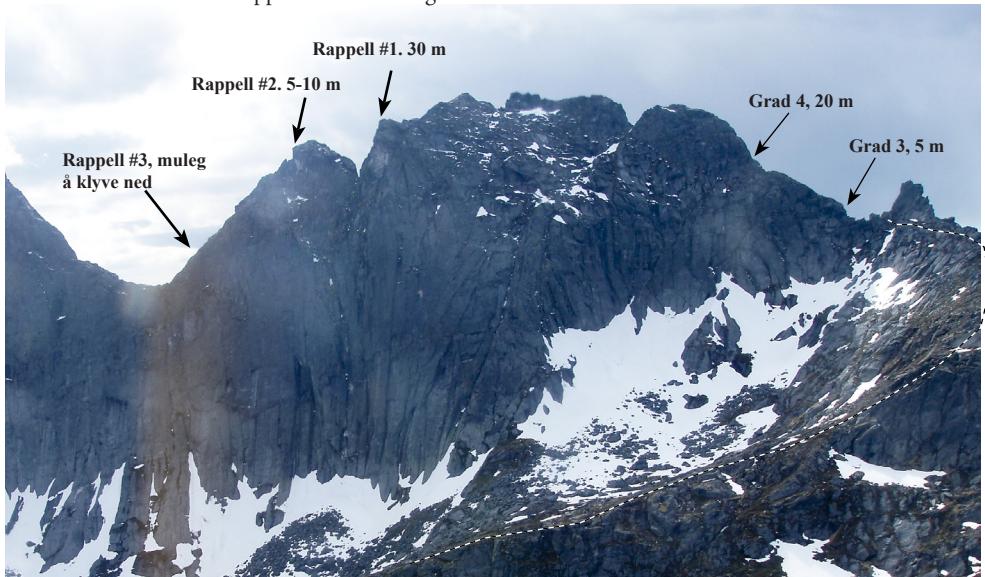
Våren 2008 har vi renska opp litt i alle faste og

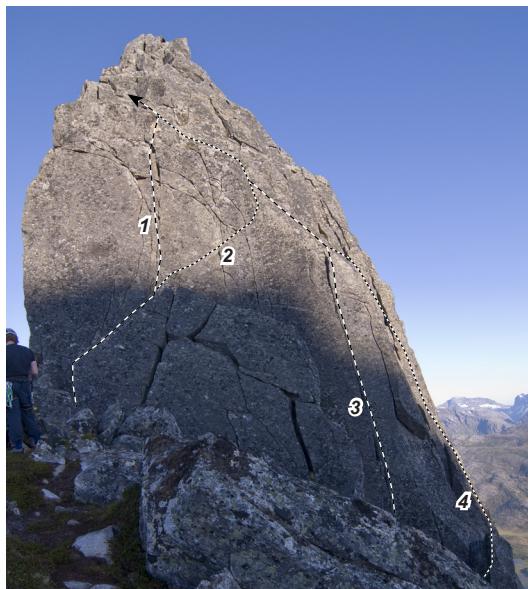
mindre faste rappellar. Det er fjerna kanskje 10 gamle/midlertidige rappelfester. **Rappellane krev 2 x 50 m tau.**

Parker på Låter, Kjerringøy. Følg stien opp til Låter vassverk, vidare opp til vatnet, inn høgre under Sæta og deretter opp under nordveggen på Strandåtind.

Nøkkelpassasjer

- Innsteget: 2 klatreplasser. Passer å ta som to taulengder klatring.

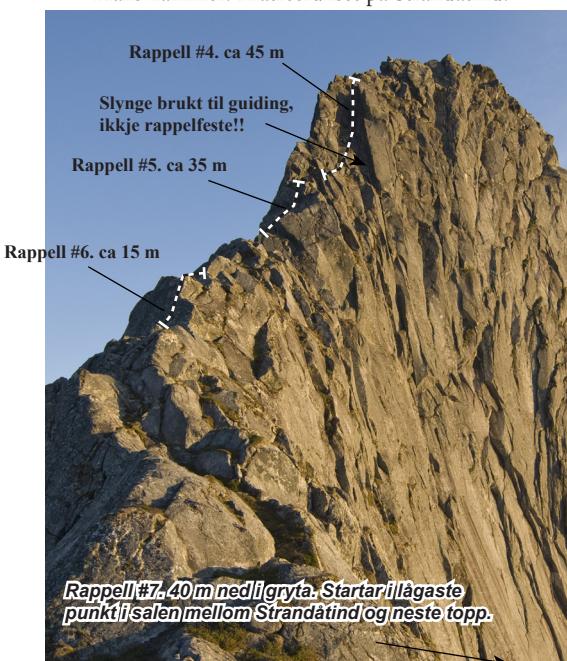
Rutene opp Halls hammer

1. Direkterissa		5	☐
Den vanlegaste ruta. Velsikra. FG: Muligens Lundahl & Selin 1980.			
2. 1910-ruta		5	☐
Originalruta. Klassisk!! FG: Carl Wilhelm Rubenson, H. Jentoft & Ferdinand Schjeldrup 1910.			
3. Hake-risset		6-	☐
Kjempefin rissklatring. Fin variant. FG: Muligens Remi Bendiksen 2001			
4. Eskils variant		5?	☐
Start rundt kanten - eksponert og fint. FG Eskil Sørvik 90-talet.			

Fin klatring. Fleire variantar (sjå bilde over).

- 2. hammer: Enkel klatring (ca grad 2), men utsett og vanskeleg å sikre.
- Topp-pyramiden: Fleire klyveopptak i bratt blokkterreng
- Ned frå toppen: Litt utsett klyving ned renne på sørsida før rappelfestet (rappell nr 4).
- Rappell nr 4. Mange stoppar i botn av den bratte kaminen. Ikkje gjør det, hald fram ned sva og litt inn venstre. Ein ser tråkk, men neste rappelfeste er ikkje synleg. Ei slyng står i botn av kamin (sjå pil). Den er brukti samband med guiding, ikkje rappelfeste! Siste rappellen går rett ned i gryta (nordover). Startar nede i lågaste punkt i salen.

- Ned frå høgaste fortopp: To alternativ her: Anten via rappell nr 1 eller unngå det heile ved å klyve ned renne i sørsida (utsett!)
- Rappell nr 2: Kort bratt hammer.
- Rappell nr 3: To borebolter. Mange vel å kutte ut denne rappellen
- Halls hammer: Klatrecrukset på Strandåtind.

Strandåtindtraversen - fakta

- Gått første gong i 3/8-1912 av Carl Wilhelm Rubenson, Harald Jentoft og Ferdinand Schjeldrup.
- Tid: 5 til 10 timer (alt frå 2,5 til 30 er brukti).
- Klatregrad: 5 opp Halls hammer. Elles mindre parti med klatring og mykje utsett klyving.
- Utstyr: 2x50 m tau (for rappellane). Eit kilesett og nokre få friends. Slyngband til å utbetre rappellane.

Faste rappelfester: Slynger rundt blokker. Galvaniserte eller syrefaste stålsjaklar i dei fleste. Sjølv om rappelfestene er sjekka jamleg bør ein vurdere dei kritisk.

SJUNKHATTEN fører

Denne føreren sto først på trykk i Veggslarv nr 76.

STIFTET 1989

Sjunkhatten

Klatring på Sjunkhatten er grundig skildra i Fjellfører for Bodø frå 1995. Sidan den gong er det gått fleire nye ruter på fjellet og fjellet har dessutan fått første vinterbestigning. Sjunkhatten er eit fantastisk flott fjell som som fortener meir oppmerksamheit enn det har fått i dei siste åra. Veggslarv gjev deg derfor «Sjunkhatten spesial» i dette nummeret.

Sjunkhatten sett frå Sjunkfjorden. Fjøra i hatten og Litj-Hatten godt synlege til høgre. Foto: Sveinung Råheim

Sjunkhatten er det høgaste fjellet i fjellområdet mellom Kjerringøy og Valnesfjord. Fjellet er av «første rang», du må med andre ord klatre uansett kva veg du går! Fjellet har fem naturlege eggar og ryggar og det er langs desse alle rutene på fjellet går. Fyrstebestigarane av Sjunkhatten fulgte nord-aust eggan opp på fjellet. Dei fann denne vegen så vanskeleg at dei prøvde seg på renna ned mellom austveggen og austeggen på tur ned. For å koma seg ned måtte dei hoppe ned ein fem-seks meter hog dropp. Ein av dei var ungkar og han måtte hoppe først. Snøen var mjuk så det gjekk bra med både han og neste mann. Dei kom seg derfor uhindra ned att frå fjellet. Begge fyrstebestigarane var lokale karar frå Sjunkfjorden; Egil Rostrup og Thor Normann.

Historia på Sjunkhatten vidare er omlag slik (henta frå Fjellfører for Bodø).

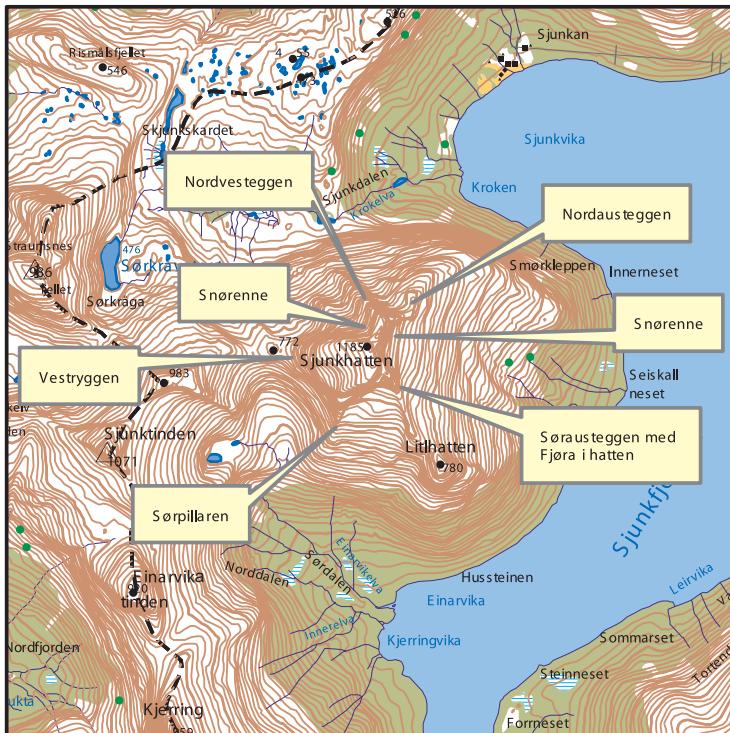
- 1909 fyrstebestigning via nord-austeggen av Egil Rostrup og Thor Normann

- 1924 rute opp vestryggen. Fridtjof Lorentzen, Ketil Motzfeldt & Ferdinand Schjelderup
- 1970 Sørausteggen opp på Fjøra i hatten (dei klatra ikkje til topps på Sjunkhatten). Ove Skjerven og Jan Ulvin.
- 1980 ny rute opp vestryggen. Ruta følgjer ein markert, loddrett 50 meter høg kamin. Ukjente.
- 1993 Nordvesteggen blir klatra av Inger Sjöberg, Merete Ulven, Tor Carlsen & Bjørn Petter Arntzen
- 1995. Torgeir Kjus & Ingjerd Helen Karlsen går første 5 taulengder av Sørpillaren.
- 1996 første vinterbestigning av Sjunkhatten opp vestryggen av Stein Simenstad, Helga Eide og Morten Avdem
- 1998 første komplette tur til topps opp sørausteggen direkte via Fjøra i Hatten av Stein Simenstad og Helga Eide. Torgeir Kjus og Ingjerd Karlsenvær dei første som klatra

søreggen opp til Fjøra i hatten i 1997. Dei snudde på Fjøra.

- 2000. Renna mellom Nordvestryggen og nordvestveggen blir klatra av Kjell Andersen, Eirik Pettersen, Remi Bendiksen og Eskil Sørvik, men dei må returnere på fortopen på grunn av stor, overhengande skavel på toppen. Renna blir klatra heilt til topps av Øyvind Skogstad & 6 andre Bodø-klatrarar
- 2004 blir sørpillaren klatra for første gong av Sveinung Råheim og Remi Bendiksen. Torgeir Kjus & Ingjerd Helen Karlsen hadde klatra halve ruta før, men snudde der pillaren reiser seg i toppen.
- 2010. Mattias Johnsen, Andreas Borch og Alex Jacobsen klatrar muligens ny variant opp austeggen mellom Fjøra i Hatten og Sjunkhatten. Ruta går til topps via 6 korte

taulengder, ca gra 5-. Dei etablerer også ei rappelrute ned att som muleg alternativ til å rappellere ned nordvestryggen.

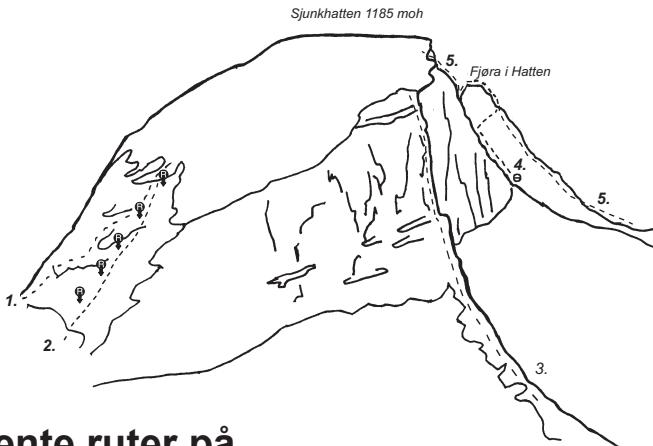

Kartet viser Sjunkhatten og plasseringa av dei ulike ryggane / rutene

Atdkomst: Beste utgangspunkt er Tårnvika eller Nevelsfjorden på Kjerringøy eller frå Røsvik i Sørfold. Frå desse plassane må ein ha båt vidare inn til Sjunkan eller Einarvika (mellan 10 og 20 km avh. av kor ein går frå). Til fots vil anmarsjen vere lang og tung! Vidare anmarsj til ulike innsteg er

skildra for dei ulike rutene.

Henta frå «Fjellfører for Bodø» frå 1995

Kjente ruter på Sjunkhatten

1. Vestryggen
2. Vestryggen via Skorsteinen
3. Sørpillaren
4. Sørausteggen til Fjøra i Hatten
5. Sørausteggen direkte via Fjøra

6. i Hatten
7. Austrenna
8. Nordaustyggjen
9. Nordvesteggen
9. Nordvestrenna.

1. Vest-ryggen

4-6 TL grad 4

Fridtjof Lorentzen, Ketil Motzfeldt & Ferdinand Schjelderup 1924. 1.gang vinter: Stein Simenstad, Helga Eide & Morten Avdem 1996 (Første vinterbestigning av Sjunkhatten)

Klatringa byrjar ved p772 på vestsida av Sjunkhatten. P722 er lett tilgjengeleg frå både Sjunkan og Einarvika.

Det er ikkje noko definert rute opp vestryggen, det er eit utal variantar. Klatringa følgjer bratt terreng med mange hamrar og store hyllesystem. Studer muleg linjeføring godt på førehand, så går du deg ikkje bort i overhengande, blaute hamrar. Vanlegaste veg går via grasramper og avsatsar litt i sør-vestsida av ryggen. Vesteggen krev tau og vanleg sikringsutstyr.

Retur: 5x40 m rapell med litt gåing på svahyller imellom. Dette er returruta for alle rutene på Sjunkhatten. Ver førebudd på å måtte forsterke ein del av rapellfestene. Det er galvaniserte sjaklar i dei fleste rapellfestene.

2. Vest-flanka via Skorsteinen

4-6 TL grad 5-

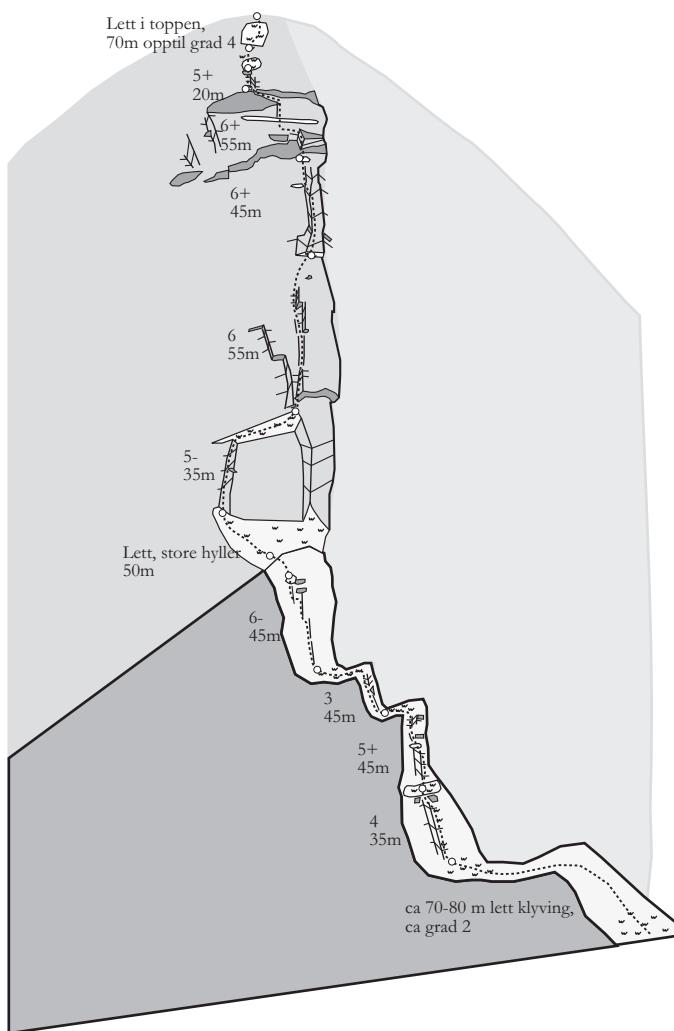
Ukjente 1980

Ruta følgjer ein markert, 50 meter høg loddrett kamin. Kaminen byrjar på ca 750 moh, like ved p 772. Etter kaminen svingar ruta seg opp via diverse hamrar og hyllesystem.

Anmarsj anten frå Sjunkan eller Sjunkhatten.

Retur ned vestryggen til p722, 5x40m rapellar.

Bildene på neste side frå toppen. Toppdelen av sørpillaren. Remi på kongestandplass midt i loddrettland. Remi leder tredje taulengde på topppillaren

3. Sørpillaren

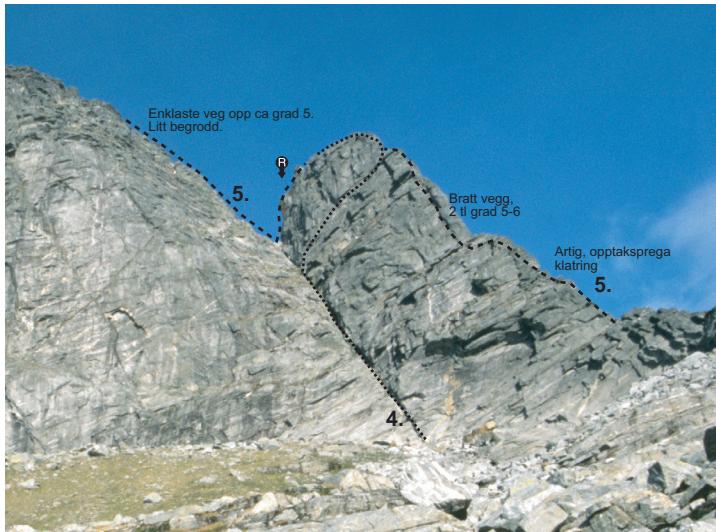
10 TL grad 6+

Remi Bendiksen & Sveinung Råheim 31.7.2004.

Fantastisk flott linje på det markerte hjørnet mellom sør aust og sørvestveggane. Innsteg på ca 700 moh, utsteg på vel 1000. Sørpillaren går i del første fire-fem taulengdene langs ein rygg med fleire bratte hamrar. Varierande klattring opp bratte hämrar med store hyller imellom. Etter den femte avsatsen reiser pillaren seg bratt. Ruta følger riss og didersystem heilt på pilarkanten til dei store overhenga i toppen. Her snor ho seg mellom dei før ha stoppet ut litt mot venstre. Tung og velsikra klatring. Gode standplassar!!

Atdkoms: Båt til Einarvika. Gå inn Sørdalen eit par km. Ta mot høgre i gryta under Sjunkhatten og Sjunktind. Sørpillaren er markert og leggt og finne. Retur gar ned vestryggen (som for dei andre rutene).

Nye skisser

4. Sør-eggen til Fjøra i hatten

ca 10-12 TL grad 4

Ove Skjerven & Jan Ulvin 1970

Variabel rute. Ein del laust i renna. Øvre del av sørreggen er svært luftig og artig i bra fjell. Følgj renna ganske langt opp. Ömlag 100m under toppen av Fjøra, traverser via gode, smale hyller ut høgre. Deretter 2-3 luftige taulengder til topps. For å finne lettaste veg er det viktig å ikke traversere inn for tidleg.

Adkomst: Båt til Einarvika. Inn Sør dalen eit par km til ein er i gryta mellom Sjunkhatten og Sjunktind. Hald deretter hardt høgre og traverser inn under sørveggen på Sjunkhatten. Lia rett opp frå Einarvika er bratt, ulendt og lite anbefalingsverdig. Innsteg ca 850 moh.

Retur. Anten rapell ned sør austeggen direkte (sjå etter gamle fester) eller ned i skaret mellom Sjunkhatten og Fjøra, og så ned renna.

5. Sørreggen direkte via Fjøra i hatten

12-14 TL grad 6

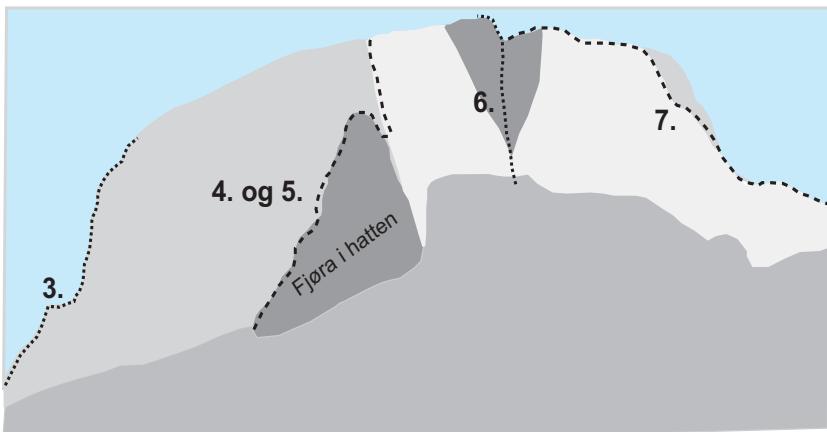
Torgeir Kjus & Ingjerd Karlsen 1997 (opp til Fjøra). Stein Simenstad & Helga Eide 31.7-1998 heilt opp på Sjunkhatten.

Ruta følger den markerte sør austeggen på Fjøra i hatten. Starten har mange, korte hamrar med artig klatring. Midtvegs må ein litt inn høgre og klatre ein bratt vegg med nydlege riss og dieder. Mot toppen kjem ruta inn i fyrstebestigarane si rute frå 1970 med artig, luftig klatring. Rapell ned i skaret mot Sjunkhatten (40m), så lettaste veg i litt «grumsete» terren opp på Sjunkhatten.

Adkomst: Som for den rute 4.

Retur: Ned vestryggen (sjå rute 1.) Fast rapellrute. Eventuelt ned same veg frå Fjøra i hatten. Fleire har snudd på Fjøra tidlegare, men nye taulag bør ta med utstyr til å forsterke gamle rapellfester.

Nye skisser

6. 1909-renda

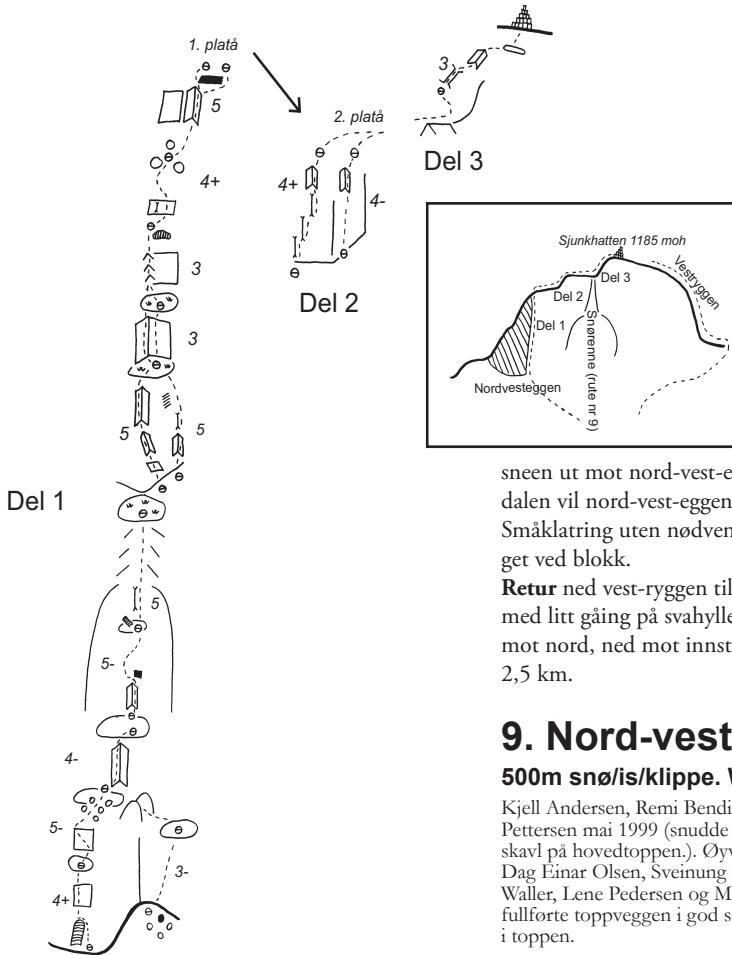
Ukjente. Snø/is/klippe
Dette er renna førstebestigarane returnerte i. Ikke kjent om ho er klatra opp. I følge førstebestigarane måtte dei hoppe ned ein 5-6 m høg hammar. Denne kan kanskje by på interessant klatring? Renna toppar ut ved fortopen (del 3 på Nordvestryggen).
Atdkomst: Som for nord-aust eggjen. Hald til venstre for denne og gå opp til renna.
Retur: Ned Vestryggen (rute nr 1).

7. Nord-aust-eggjen

Thor Normann & Egil Rostrup 1909

Det er ikke kjent om ruta er repeterd og rute og gradering er derfor vurdert ut frå nivået ein klatra på den gongen. Førstebestigarane fann ruta så krevjande at dei valde ein anna veg ned («1909-renda). I toppen vil ruta sannsynlegvis vere samanfallende med dei to siste hamrane på nordvesteggen. Det er mange ulike vegval i toppen og det er derfor vanskeleg å seie noko eksakt om gradering. Atdkomst: Frå Sjunkan gå mot Seiskallneset i om lag 2 km. Rett før neset, ta av oppover til høgre med sikte på det flatare området («Smørkleppen på kartet). Gå så mot den naturlege starten av nord-austeggen.
Retur: Følg vestryggen (sjå rute 1). Ved pkt 772, gå ned mot Sjunkan.

Henta frå «Fjellfører for Bodø» frå 1995

sneen ut mot nord-vest-eggen. På tur inn Sjunkdalen vil nord-vest-eggen tre tydelig frem i profil. Småklatring uten nødvendig bruk av tau til innstegget ved blokk.

Retur ned vest-ryggen til p772, 5x40 m rapeller med litt gåing på svahyller innimellom. Følg snøen mot nord, ned mot innstegsvaene og Sjunkvika ca 2,5 km.

9. Nord-vest-snørenna

500m snø/is/klippe. WI3, MI2.

Kjell Andersen, Remi Bendiksen, Eskil Sørvik og Eirik Pettersen mai 1999 (snudde på fortoppen pga stor snøskav på hovedtoppen.). Øyvind Skogstad, Mona Unosen, Dag Einar Olsen, Sveinung Bertnes Råheim, Georg Waller, Lene Pedersen og Marthe Meland klatra renna og fullførte toppveggen i god stil 1.2.2014. Bratt snoklatring i toppen.

Renna går mellom Nordvesteggen og vestryggen. Endar på fortoppen av Sjunkhatten. Ikkje fullført heilt opp. Lett snø og isklatring. Toppartiet vil by på forholdsvis enkel klippeklatring, men har om vinteren ein stor utoverhengande snøskav som må forserast.

Retur: Ned vestryggen til P772 eller ned att renna.

Adkomst. Best å starte frå Sjunkan. Ellers anmarsj som for Nordveststeeggen.

8. Nord-vest-eggen

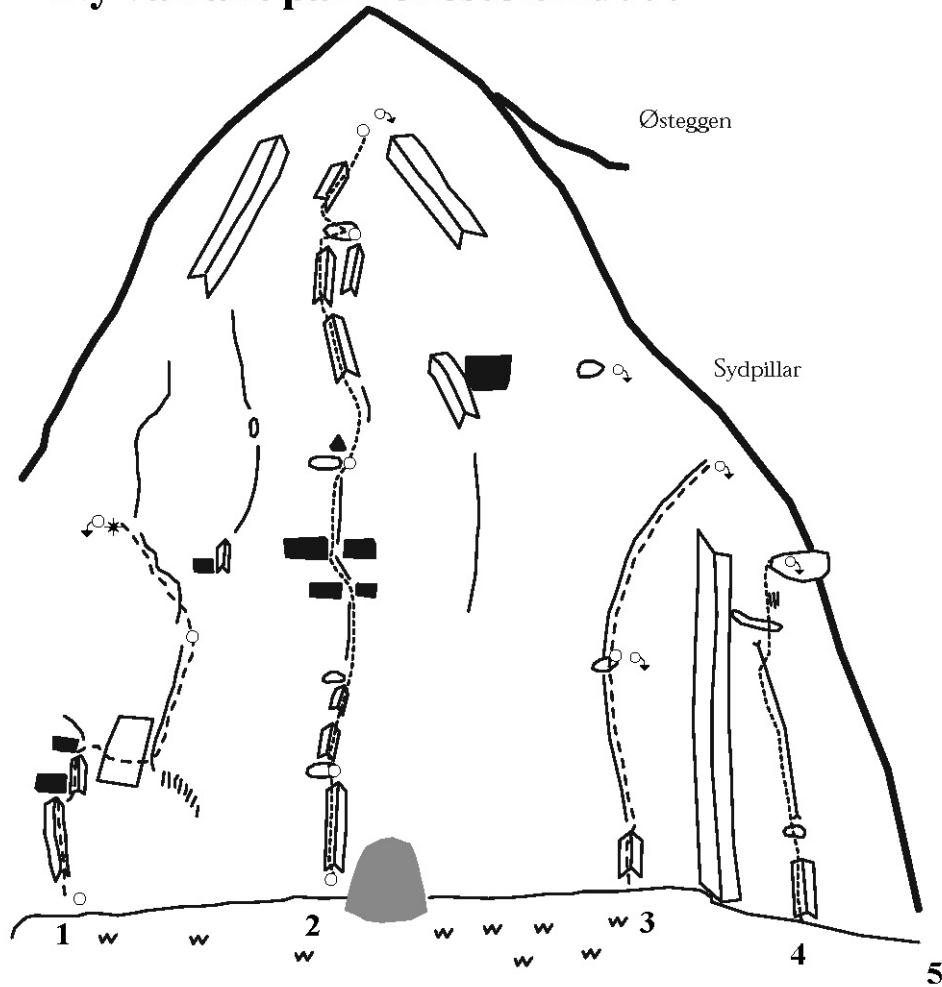
12-13 TL grad 5

Inger Sjöberg, Bjørn Petter Arntzen, Merete Ulven & Tor Carlsen 16/7-93

Ruta består av kortere og lengre hammere brutt opp av store hyller som innebærer litt vassing. Normalt sikringsutstyr. Dobbelttau for returnen en fordel.

Fra Sjunkvika følg Krokelva ca 1 km inn Sjunkdalen langs fjellfoten til første skar som på venstre side består av en svarygg. Følg ryggen og kryss

Ny variant på Prekestoltind???

1. Gorgon 6+
2. Pompel 7-(A0)
3. Pilt 6+

4. Sydpillaren indirekte ca 6-, 55 m.
5. Sydpillaren

7. oktober var Trond Hellander, Sveinung Råheim, André Wagelid, Remi Bendiksen og Eirik Pettersen ved Prekestoltinden. Vi hadde store ambisjonar om eit eller anna i Vestveggen, men dette blåste bort. Mellom vindkasta gjekk André, Remi og Sveinung ei lang taulengde. Dette viste seg å bli eit slags direkteinnsteg på Sydpillaren. Flott klatring i litt spesielt riss. Stort sett bra sikra. Start ca midt mellom sydpillaren og «Pilt». For detaljar om dei andre rutene, sjå Bodo-føraren.

